

РЕШЕНИЕ

№ 4418

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д Л. Д

при участието на секретаря А И. И
като разгледа докладваното от Д Л. Д Административно наказателно дело № 20231110208307 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на “ против Наказателно постановление № 23-004051/15.05.2023 г., издадено от директора на ДИТ-София област, с което, на основание чл. 414, ал. 1 КТ, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 2 500 лева, за нарушение на чл. 303, ал. 3 КТ.

НП е обжалвано от санкционираното юридическо лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за недоказаност на обвинението, за обективна несъставомерност, за маловажност на случая; за липса на мотиви за размера на санкцията. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява. Поддържа жалбата си и моли наказателното постановление да бъде отменено. В условията на евентуалност – за редуция на санкцията. Претендира деловодни разноски.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява. Счита НП за законосъобразно и правилно. Предлага същото да бъде потвърдено. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на насрещните.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.02.2023 г. проверяващ екип на ДИТ София – област извършил проверка по спазване на трудовото законодателство в търговски обект: детски парти център, находящ се в гр. , бул. „ № –стопанисван от дружеството – жалбоподател.

По време на проверката, на обекта била заварена ВМ П, родена на 22.10.2005 г. На същата била предоставена за попълване декларация по чл. 399 КТ, в която тя декларирала, че

полага труд за дружеството-жалбоподател от една година, с посочено работно време, място, заплащане и вменени задължения. В хода на проверката не било установено наличие на разрешение от Инспекция по труда за наемане на непълнолетно лице от дружеството-жалбоподател.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетелите П. Е. и С. П.; АУАН; НП; протокол за проверка; идентификационна карта; декларация; граждански договор; възражение; сигнал; заповеди за компетентност.

В конкретния случай, спорът между страните касае както фактите, така и приложимото към тях право.

Основно писмено доказателство, подкрепящо административнообвинителната теза е наличната по преписката декларация. Доколкото същата е законово регламентирана, това ѝ придава сериозна доказателствена тежест. Същата, обаче, не е абсолютна. Няма как да не бъдат коментирани показанията на актосъставителя – че при попълването на декларацията П. често е търсила съдействие от колеги, а в тази насока са и показанията на другия разпитан свидетел (обстоятелство, което, предвид непълнолетието на декларатора, не бъди сериозно безпокойство). Доколкото се касае за лице, ненавършило пълнолетие, отсъствието на родител, попечител или ръководен кадър от търговския обект неминуемо поставя изискване – към съдържанието на декларацията да се подходи с повишено внимание.

Същевременно, от казаното от св. П. се констатира съществено обстоятелство – че на декларатора са били дадени конкретни указания за попълване – информация, която да е актуална към последната седмица, а не – принципна такава, като вписаното възнаграждение – „50 лв на парти“ и четири почивни дни в седмицата основателно поставят въпроса – дали действително се касае за регулярно полагане на труд срещу регулярно заплащане или до друг вид правоотношения. За да застъпи втората теза, съдът се позовава и на наличния по преписката граждански договор, съдържанието на който кореспондира с показанията на св. П. Нещо повече – той е представен, още в хода на проверката, т. е. трудно би могла да бъде обоснована теза – че е съставен, за целите на настоящото производство.

В този смисъл и съдът споделя тезата, че отразеното в декларацията съдържание не кореспондира напълно с обективната действителност, а контролните органи не са подхождали достатъчно задълбочено и добросъвестно, при изясняване на релевантната фактология.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложенето на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и

материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Не са налице твърденията от жалбоподателя отменителни процесуални основания. Липсата на мотиви за размера на санкцията ограничава правото на защита, но без да съставлява самостоятелно отменително основание, а е годно само да доведе до редукция на санкцията, към предвидения законов специален минимум.

По приложението на материалния закон

НП е незаконосъобразно, от материалноправна гледна точка.

Съгласно § 1, т. 1 КТ “Йори трейд” ЕООД представлява работодател, тъй като е организационно и икономически обособено образувание - предприятие, което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение.

Извършваната от В П дейност, според настоящия съдебен състав, обаче, не носи признаците на полагане на труд. За да се счете един договор за трудов (респективно – за да бъде квалифицирано едно правоотношение, като трудово), той трябва да съдържа задължителните реквизити изброени в чл. 66, ал. 1 КТ. Основните са месторабота (търговския обект, в който работникът е бил установен, в хода на проверката, но и извън който може да провежда партита – изцяло в зависимост от нагласите и желанията на клиентите); продължителност на работния ден (налице са случаи на дни или дори седмици, без ангажменти, при които аниматорът не посещава детския център); периодично (в случая - почасово) възнаграждение – 50 лв за парти от два астрономически часа, но изцяло в зависимост от наличието или не на заявени празненства; регламентирани почивки (в случая – цялото време, извън провежданите партита). Тези реквизити липсват при гражданския договор. При последния изпълнителят сам определя работното си време и място (дискреция, която П е имала, вкл. и да откаже провеждане на заявено парти), както и продължителността на работния ден (изцяло в зависимост от наличието или не на заявки, подлежащи на изпълнение и при липсата на каквото П е разполагала изцяло с времето си). Това е и причината по време на работа на граждански договор да се признава само осигурителен стаж, а трудов – не, защото не е изпълнено условието посочено в чл. 351 ал.1 – 2 от КТ, а именно - „Трудов стаж по смисъла на този кодекс е времето, през което работникът или служителят е работил по трудово правоотношение“.

С така направените уточнения, правоотношението между дружеството-жалбоподател и В П имат подчертано гражданскоправен, а не – трудовоправен характер. От този извод, според настоящия съдебен състав, следва и обосноваването на тезата на жалбоподателя за обективна несъставомерност. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6/24.07.2006 г. за условията и реда за даване на разрешения за работа на лица, ненавършили 18 години, същата се прилага в две хипотези: спрямо лица, работещи по трудови правоотношения или които са чираци по Закона за занаятите, т. е. разглежданият случай не попада в приложното поле на която и да е от двете алтернативи и

разрешение от Инспекция по труда не е било дължимо (силно дискуссионна е дори юрисдикцията ѝ да извършва проверки на граждански отношения, изобщо).

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По разноските

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и императивната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, с оглед защитата от повереник и изрично отправена претенция, наказващият орган следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, възражението за прекомерност се явява основателно и се дължи размерът по чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г., а именно – 550 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е незаконосъобразно и, като такова, следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-004051/15.05.2023 г., издадено от директора на ДИТ-София област, с което, на основание чл. 414, ал. 1 КТ, на “Йори трейд” ЕООД била наложена имуществена санкция, в размер на 2 500 лева, за нарушение на чл. 303, ал. 3 КТ.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, Главна инспекция по труда да заплати на “ЕИК сумата от 550 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____